

॥ श्री ॥

श्री भक्त पुंडालिक .

इंद्राची पहली शिचा ही एकदा वैकंठात गेली असता श्रीविष्णूचे सौंदर्य पाहून ती मोहित झाली. श्रीविष्णूशी संग करवा अशी तिला इच्छा झाली. श्रीविष्णूने तिचे ते मनोगत ओळखले. श्रीकृष्णवतारात तिला राधा वनवून श्रीविष्णूने तिला आपला संग दिला. श्रीविष्णूच्या संगतीत ती व्दारकेत राहत होती. राधा आणि श्रीकृष्ण म्हणजे जीवात्मा आणि परमात्मा. प्रेमाचा अथांग सागर .

व्दारकेत स्वाक्रीणी स्वयंसेवक होती. एकदा राधा कृष्णाजवळ वसली होती. इतक्यात स्वाक्रीणी तिथे आली. राधेने उठून तिला आदर दाखविला नाही. त्यामुळे स्वाक्रीणी संतापली. ती व्दारकेतून निघाली व दक्षिणेस दिंडीरवनात जाऊन तप करीत राहिली.

स्वाक्रीणी रागावून निघून गेली हे कळताच श्रीकृष्ण व्दारका सोडून निघाले. संन्यास्याच्या वेवात ते देशोदेशी हिंडू लागले. श्रीकृष्णाला स्वाक्रीणी/शिवाय चैन पडत नव्हते. स्वाक्रीणी त्यांना कुठेच दिसेना. नंतर ते दक्षिणेस चंद्रभागेच्या तीरावर आले. त्यांनी तिथे स्वाक्रीणी ध्यानस्थ बसलेली पाहिली. ते दुबळ्या स्वाक्रीणीकडे पाहत राहिले. नंतर त्यांनी तिला हाक मारली व म्हणाले, "पद्मनेत्रे, त्रिये, तू इथे येऊन का बसलीस? मला तुझ्याशिवाय करमत नाही।"

रत्नाकर्मणीने श्रीकृष्णाला ओळखले होते. पण ती म्हणाली
 “कोण तुम्ही? इथे का आलात? परशुरामाची बोलायचे
 तुम्हाला काय कारण? परमारीला ‘प्रिये’ म्हणून हाक
 मारता म्हणजे काय? मला वाटते, बालपणापासूनच तुमचे
 हे आचरण असावे! ते ऐकून श्रीकृष्ण हसले.
 रत्नाकर्मणीबुद्धा हसली. तिचा राग-रसवा गेला. श्रीकृष्णाने
 तिचे समोधान केले. मग श्रीकृष्ण व रत्नाकर्मणी त्या
 ठिकाणीच राहू लागले.

पुंडालिक हा आपल्या मातापित्यांची सेवा करत
 होता. श्रीकृष्ण प्रसन्न होऊन तिथे गेले. त्याच्या दारात
 उभे राहिले. वर माग म्हणाले.

पुंडालिकाने एक वीट फेकली व म्हणाला, “मातापित्यांचे
 पाय चवून येऊन तुला भेटतो. तोपर्यंत या वीटवर थांबा.”
 तेव्हा श्रीकृष्ण कटीवर हात ठेवून एका वीटवर दोन्ही पाय
 ठेवून दारात उभे राहिले. मातापित्यांची सेवा करून
 कवेन पुंडालिक बाहेर आला व त्याने श्रीकृष्णाचे पाय धरले.

“पुंडालिका, तू या दागी हवे त माग.” श्रीकृष्णाने त्याला
 सांगितले.

पुंडालिक म्हणाला, “देवा, असा उभा आहेस लसान्व
 इथे चिरकालपर्यंत रहा. जे लुझे मकल लुझ्या दर्शनाला
 इथे येतील ते दर्शनाने मुक्त व्हावेत. या जागेचे नाव
 पंढरपूर पडू दे. ही दाक्षीनेकडील वारका होऊ दे.

देवा, राक्षसीसह लू इथेच राहा. इथून जाऊ नकोस.
यापुढे वीटस्थळ म्हणून विकृत है नाव धारण कर.
असा मला वर दे. माझ्यावर कृपा कर."

पुंडालिकाने असा वर मागून घेतला. जगाचे
कल्याण केले. श्रीकृष्ण राक्षसीसह चंद्रभागेच्या
तीरी पंढरपुरास विकृत म्हणून राहिला.

दिंडीरवन पावन क्षेत्र पंढरी। परकृत अवतरेले उभे
विटवरी ॥
चंद्रभागा तीरी कर कटीवरी। अखंड उभा आहे
भक्तांचे व्दारी ॥

पंढरीच्या विठोबाच्या दर्शनास निघालेले वारकरी
'पुंडालिक वरदा हरी विकृत' हाच घोष करतात.

संकलित
सुनीती विटकर

955256 7935